

Zaawansowana metodyka wychowania fizycznego - opis przedmiotu

Informacje ogólne	
Nazwa przedmiotu	Zaawansowana metodyka wychowania fizycznego
Kod przedmiotu	16.1-WL-WF-ZMWFI
Wydział	Wydział Nauk Biologicznych
Kierunek	Wychowanie fizyczne / nauczycielska
Profil	praktyczny
Rodzaj studiów	drugiego stopnia z tyt. magistra
Semestr rozpoczęcia	semestr zimowy 2018/2019

Informacje o przedmiocie	
Semestr	1
Liczba punktów ECTS do zdobycia	4
Typ przedmiotu	obowiązkowy
Język nauczania	polski
Sylabus opracował	- dr hab. Halina Guła-Kubiszewska, prof. UZ - dr Grażyna Biczysko

Formy zajęć					
Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze (stacjonarne)	Liczba godzin w tygodniu (stacjonarne)	Liczba godzin w semestrze (niestacjonarne)	Liczba godzin w tygodniu (niestacjonarne)	Forma zaliczenia
Wykład	15	1	15	1	Egzamin
Laboratorium	30	2	18	1,2	Zaliczenie na ocenę

Cel przedmiotu

Wyposażenie studenta w wiedzę w zakresie zdrowia, zachowań zdrowotnych, bezpieczeństwa podczas wszelkich zajęć ruchowych (w ramach lekcji wf i zajęć pozalekcyjnych, obozów, rajdów spływów). Zapoznanie z zasadami promowania i oceniania pracy ucznia szkoły ponadpodstawowej. Odniesienie nabytej wiedzy teoretycznej do etapów rozwoju fizycznego i motorycznego wychowanków. Rozwijanie umiejętności samodzielnego projektowania, programowania i planowania pracy dydaktyczno - wychowawczej na poziomie szczegółowym (organizacji form i metod pracy z uczniem) na etapie edukacji w szkole ponadpodstawowej. Rozwijać kreatywności studenta w doborze metod i form pracy z uczniami szkoły ponadpodstawowej. Wdrażanie studenta do odpowiedzialności za rozwój swoich kompetencji pedagogicznych określonych w standardach kształcenia nauczycieli szkół wyższych. Wdrażanie studentów do procesu mierzenia jakości wychowania fizycznego poprzez obserwacje lekcji wychowania fizycznego. Przygotowanie studentów do praktyki pedagogicznej w szkole ponadpodstawowej.

Wymagania wstępne

Winien posiadać wiedzę o rozwoju psychofizycznym dziecka szkolnego. Winien posiadać umiejętności prowadzenia wszelkich zajęć ruchowych, odbyć i zaliczyć wcześniej praktykę pedagogiczną w szkole podstawowej.

Zakres tematyczny

Wykład: Cele wychowania fizycznego w procesie szkolnej edukacji - od hetero edukacji do autoedukacji. Cele WF w krajach europejskich i na świecie. Cele etapowe w szkole ponadpodstawowej - Podstawa Programowa (szkoły licealne, branżowe, technika, policealne). Ewaluacja w procesie WF- jakość szkolnego WF a jakość pracy szkoły. Nauczyciel badacz i nowatorstwo pedagogiczne w procesie wychowania fizycznego. Samowiedza uczestnika kultury fizycznej- nowoczesne metody automonitoringu aktywności fizycznej w okresie wczesnej dorosłości. Nauczanie-uczenie się złożonych czynności ruchowych.

Laboratorium: Jakościowe komponenty lekcji WF- ocena lekcji przez nauczyciela i uczniów pod względem jakości realizacji celów dydaktycznych i wychowawczych. Metody aktywizujące uczniów poznawczo i emocjonalnie do realizacji zadań dydaktyczno - wychowawczych w lekcji WF, koncepcja „wieloperspektywności”, kształcenie multimedialne. Planowanie kierunkowe-autorskie programy nauczania. Planowanie metodyczne- scenariusz lekcji. Wybrane metody realizacji zadań ruchowych- programowanego uczenia się i usprawniania się, problemowa. Prowadzenie lekcji wf wg scenariusza (warsztaty). Jakość procesu wychowania fizycznego w szkole - obserwacja doradczo - doskonaląca, diagnozująca i oceniająca. Monitorowanie i dokumentowanie zaangażowania uczniów do uczestnictwa w kulturze fizycznej – kwestionariusz postaw uczniów wobec kultury fizycznej, IPAQ- Kwestionariusz aktywności fizycznej, Kalendarz Aktywności fizycznej, elektroniczne sposoby pomiaru aktywności fizycznej.

Metody kształcenia

Wykład konwencjonalny, metoda projektu, multimedialna, metody aktywizujące, praca w grupach, warsztaty.

Metody sprawdzania: ocena projektu, obserwacja studenta podczas zajęć, lista obecności i spóźnień, ocena terminowość realizacji zadania, sprawdzian ustny i pisemny.

Efekty uczenia się i metody weryfikacji osiągnięcia efektów uczenia się

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Objaśnia i dobiera poznaną teorię i praktykę z zakresu kultury fizycznej podczas lekcji wychowania fizycznego w szkole ponadpodstawowej.	K2_W05	bieżąca kontrola na zajęciach	Laboratorium

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Stosuje zaawansowane techniki kierowania i realizowania zajęć z wychowania fizycznego (kształcenie multimedialne) z różnymi grupami społecznymi.	• K2_U10	• samoocena efektów kształcenia	• Laboratorium
Charakteryzuje typowe dla młodzieży szkół ponadpodstawowych (licealne, branżowe, technika, policealne) zaburzenia zdrowia wynikające z nadmiernych obciążeń podczas zajęć z wychowania fizycznego. Potrafi rozpoznać nieprawidłowości (defekty) w budowie i funkcji ciała człowieka oraz zbyt niskiej aktywności fizycznej	• K2_W09	• dyskusja	• Wykład
Potrafi planować proces wychowania fizycznego oraz sprawnie posługiwać się metodami i formami pracy w szkołach ponadpodstawowych uwzględniając zagrożenia zdrowotne, potrzeby i możliwości ucznia.	• K2_U05	• praktyczne zastosowanie norm i przepisów stosowanych w kulturze fizycznej	• Laboratorium
Student rozróżnia specyficzne dla różnych form aktywności ruchowej zagrożenia dla zdrowia.	• K2_U07	• konwersacja-ocena aktywności i przygotowania merytorycznego	• Laboratorium
Potrafi samodzielnie modyfikować i tworzyć różne formy aktywności fizycznej w zależności od warunków środowiskowych i klimatycznych	• K2_U12	• obserwacje i ocena umiejętności praktycznych studenta	• Laboratorium
Jest otwarty na zmiany, chętnie uczestniczy we wszelkiego rodzaju formach dokształcania zawodowego, dba o sprawność fizyczną w ciągu całego życia, a tym samym inspirowuje i organizuje proces uczenia się innych osób.	• K2_K01 • K2_K02	• konwersacja-ocena aktywności i przygotowania merytorycznego	• Wykład • Laboratorium
Okazuje dbałość o prestiż związany z wykonywaniem zawodu nauczyciela, dba o dobro wychowanków i właściwie pojętą solidarność zawodową	• K2_K03	• samoocena efektów kształcenia	• Laboratorium
Student wykazuje wiedzę w zakresie umożliwiającym sprawowanie przywództwa i wykazanie się przedsiębiorczością, potrafi zorganizować pracę zespołu, szczególnie w zakresie rekreacji fizycznej i sportu młodzieży gimnazjalnej	• K2_K04	• konwersacja-ocena aktywności i przygotowania merytorycznego	• Wykład • Laboratorium
Jest kreatywny w propagowaniu zdrowotnych, społecznych i rekreacyjnych wartości aktywności fizycznej	• K2_K09	• samoocena efektów kształcenia	• Wykład • Laboratorium
Student potrafi stosować zasady z zakresu ochrony własności intelektualnej i prawa autorskiego. Potrafi rozróżniać pracę własną od kompilacji, zapożyczeń i plagiatu. Posiada zdolność oceny własnego wkładu pracy	• K2_W11	• dyskusja	• Wykład
Jest zdolny do prowadzenia zajęć z dbałością o bezpieczeństwo własne i uczestników uwrażliwia podopiecznych na stany przeciążeń w obrębie narządu ruchu, zachowania prozdrowotne	• K2_K07	• obserwacje i ocena umiejętności praktycznych studenta	• Laboratorium
Identyfikuje i diagnozuje czynniki wpływające na sprawność fizyczną uczniów, charakteryzuje kryteria i wskaźniki wykorzystywane w ocenie indywidualnego rozwoju fizycznego.	• K2_W06	• bieżąca kontrola na zajęciach	• Laboratorium
potrafi rozwiązywać złożone problemy związane z wykonywaniem zawodu nauczyciela wychowania fizycznego w szkole ponadpodstawowej	• K2_K06	• ocena zaangażowania w dyskusji	• Wykład
Objasnia i charakteryzuje specjalistyczne pojęcia związane z aktywnością fizyczną i wykorzystuje je w wychowaniu fizycznym i dyscyplinach pokrewnych.	• K2_W10	• konwersacja-ocena aktywności i przygotowania merytorycznego	• Wykład
Potrafi zaprezentować specjalistyczne umiejętności ruchowe z zakresu ćwiczeń stosowanych w różnych formach aktywności ruchowej (dyscyplinach sportu)	• K2_U11	• obserwacje i ocena umiejętności praktycznych studenta	• Laboratorium
Projektuje i tworzy konspekty i scenariusze z wybranych zajęć wychowania fizycznego i sportu dla uczniów szkoły ponadpodstawowej	• K2_U13	• zadania wykonane indywidualne	• Laboratorium
Potrafi formułować opinie dotyczące różnych aspektów pracy nauczyciela wychowania fizycznego przestrzegając zasad etycznych ze szczególnym uwzględnieniem III etapu edukacji	• K2_K08	• ocena zaangażowania w dyskusji	• Wykład

Warunki zaliczenia

Wykład - zaliczenie testu z progami punktowymi (kafeteria pytań zamkniętych). Skala oceny: 50%pkt = dostateczny, 60% pkt= dostateczny plus, 70%pkt= dobry, 80%pkt= dobry plus, 90%pkt= bardzo dobry

Laboratorium- ocenie podlegają: systematyczność udziału w zajęciach, aktywny udział studenta na zajęciach, obserwacja i samodzielne prowadzenie lekcji, zaliczenie częściowych testów (kafeteria pytań otwartych i zamkniętych), testu końcowego (kafeteria pytań otwartych i zamkniętych) oraz projekty studenckie indywidualne i zespołowe. Wyróżnione obszary są oceniane według ustalonych progów punktowych. Całkowita ocena obliczana jest według skali punktowej: 50%pkt = dostateczny, 60% pkt= dostateczny plus, 70%pkt= dobry, 80%pkt= dobry plus, 90%pkt= bardzo dobry

Egzamin:

1/ I termin: pisemny (kafeteria pytań otwartych) lub ustny z wcześniej udostępnionych zagadnień egzaminacyjnych. Podczas egzaminu studenci odpowiadają lub piszą na trzy losowo wybrane pytania oceniane w skali 3-5 i ocena końcowa to średnia z tych ocen.

2/ II termin: tylko ustny (ocena według powyższej skali ocen).

Ocena końcowa to średnia arytmetyczna wszystkich form przewidzianych do realizacji przedmiotu. Wyniki średniej arytmetycznej ustala się zgodnie z zasadą: średnia 3,25 stanowi ocenę końcową 3,5; średnia 3,75 stanowi ocenę końcową 4,0; średnia 4,25 stanowi ocenę końcową 4,5; średnia 4,75 stanowi ocenę końcową 5,0.

Literatura podstawowa

1. Strzyżewski St., 2013, Proces kształcenia i wychowania w kulturze fizycznej. AWF w Katowicach, Katowice.
2. Raczek J. 2010, Antropomotoryka. Teoria motoryczności człowieka w zarysie, Wydawnictwo Lekarskie PZWL, Warszawa
3. Niemierko B. 2007, Kształcenie szkolne. Podręcznik skutecznej dydaktyki, Wydawnictwa Akademickie i profesjonalne, Warszawa
4. Tatarczuk J., 2004, Metodyka wychowania fizycznego. Zagadnienia wybrane. Oficyna Wydawnicza Uniwersytetu Zielonogórskiego. Zielona Góra.
5. Maszczak T. 2009; Edukacja fizyczna w nowej szkole, AWF w Warszawie, Warszawa
6. Madejski E., Węglarz J., 2008, Wybrane zagadnienia współczesnej metodyki, Kraków.
7. Taraszkiewicz M., Malinowski M. 2003, Planowanie scenariuszy lekcji i materiałów edukacyjnych, Wydawnictwo Verlag Dashöfer, e-book, s. 11-19, s. 20- 38
8. Umiastowska D. 2014, Metody nauczania przygotowujące do całonocnej aktywności fizycznej [w:] K. Skalik, J. Polechoński (red.) Współczesne problemy wychowania fizycznego, Wydawnictwo AWF w Katowicach, Katowice , s. 165- 175
9. Bronikowski M., 2012, Dydaktyka wychowania fizycznego, fizjoterapii i sportu, AWF Poznań .
10. Pośpiech J., 2003, Wychowanie fizyczne i sport szkolny w krajach europejskich-wybrane problemy, Opole.
11. Czasopisma i podręczniki dostępne w Bibliotece Uniwersyteckiej UZ (bazy danych w układzie alfabetycznym) <http://www.bu.uz.zgora.pl/>

Literatura uzupełniająca

1. Majer M., Wierzbicka B. Koncepcja „wieloperspektywności” – sposobem na urozmaicenie lekcji WF. WFIZ 2014 nr 8, s.34-36.
2. Skalik K., Frömel K., Polechoński J., Groffik D. Efekty dydaktyczno - wychowawcze lekcji WF prowadzonych przez studentów AWF w Katowicach [w:] J. Polechoński, K. Skalik (red.) Współczesne problemy wychowania fizycznego - część 2, Wydawnictwo AWF w Katowicach, Katowice 2016, s.191- 213.
3. Pawłucki A. Osoba w pedagogice ciała. Wydawnictwo: [Olsztyńska Szkoła Wyższa im. Józefa Rusickiego](http://www.olsztynska.szkola.wyzsza.im.jozefa.rusickiego.pl/), Olsztyn 2005.
4. Bronikowski M. Wychowanie fizyczne a nowe technologie, AWF Poznań 2015.
5. Czasopisma: Lider, Kultura fizyczna, Czynności ruchowe człowieka. Uczenie się i wykonywanie w różnych sytuacjach, Centralny Ośrodek Sportu, Warszawa. Wychowanie fizyczne i zdrowotne

Uwagi

Zmodyfikowane przez dr Ewa Skorupka (ostatnia modyfikacja: 09-04-2019 23:04)

Wygenerowano automatycznie z systemu SylabUZ